

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/208/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212218941
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2212218941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Lea Stovičková a JUDr. Iveta Jankovičová, v právnej veci žalobcu: OTP Faktoring Slovakia s.r.o., so sídlom Špitálska 61, Bratislava, IČO: 45 730 008, zastúpený: JUDr. Peter Grom, advokát, so sídlom Cukrová 14, Bratislava, proti žalovanej: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XX, K. K., o zaplatenie 4.183,69 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 14C/166/2013 - 102 zo dňa 13. decembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 190,91 eura v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd vyhovel návrhu žalobcu a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.183,69 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,65 eura za obdobie 23.12.2008 do 10.10.2012, s úrokom vo výške 5,35 % ročne zo sumy 4.183,69 eura od 11.10.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.183,69 eura od 11.10.2012 do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 883,51 eura (z toho 571,48 eura trovy právneho zastúpenia a 250,50 eura trovy pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku), v mesačných splátkach po 100 eur vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim od právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 502 ods. 1, § 369 Obchodného zákonníka, § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Skutkovo tým, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná čerpala hypotekárny úver, ktorý nesplatila riadne a včas, a z tohto titulu vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie sumy, úverovej istiny 4.183,69 eura, zmluvného úroku vo výške 4,65 eura za obdobie 23.12.2008 do 10.10.2012, zmluvného úroku vo výške 5,35 % ročne zo sumy 4183,69 eur od 11.10.2012 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4183,69 eura od 11.10.2012 do zaplatenia (v zmysle čl. IV. ods. 7 úverovej zmluvy). Námietku žalovanej ohľadne toho, že v predmetnom záväzkovom vzťahu vystupuje ako spoludlžník s bývalým manželom, súd považuje za irelevantnú, nakoľko právo určiť, voči ktorému zo solidárnych dlžníkov a do akej miery sa bude pohľadávka uplatňovať, je výlučne v dispozícii žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom žalovanej v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil, aby svoj dlh uhradila v mesačných splátkach. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania za tri úkony právnej služby vo výške 571,48 eura vrátane DPH (prevzatie veci a prvá porada s klientom 151,06 eura + režijný paušál 7,63 eura + DPH; písomné podanie na súd, žaloba 151,05 eura + režijný paušál 7,63 eura + DPH; písomné podanie

na súd, vyjadrenie k odporu 151,05 eura + režijný paušál: 7,81 eura + DPH a 250,50 eura za zaplatený súdny poplatok.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. V odvolaní uviedla, že už v odpore proti platobnému rozkazu poukázala na to, že právny predchodca žalobcu, OTP Banka Slovensko, a.s., poskytla hypotekárny úver nielen žalovanej, ale aj jej vtedajšiemu manželovi N. B.. Keďže tento úver prevzali ako manželia a z tohto úveru kúpili dom do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto nemôže zodpovedať skutočnosti to, čo je uvedené v dôvodoch napadnutého rozsudku, že právny predchodca žalobcu poskytol úver iba žalovanej. Pravdou je, že úver prestali splácať, právny predchodca žalobcu celý zostatok úveru spoplatnil, pristúpil k výkonu svojho záložného práva na predmet zálohu, t. j. dom žalovanej a jej manžela predal v dobrovoľnej dražbe za 14.000 eur. Právny predchodca žalobcu, vzhľadom k tomu, že predajom zálohu nedošlo k úplnému uspokojeniu pohľadávky, vymáhal zostatok dlhu, avšak ani v návrhu a ani na pojednávaní tento zostatok dlhu presne nevyčíslil. Je tiež pravdou, že bývalý manžel z takto vymáhaného dlhu 02.10.2012 uhradil 4.200 eur. Žalovaná nemôže súhlasiť s tým, čo je ďalej v tomto potvrdení uvedené a to, že zaplatením 4.200 eur predmetný dlh voči N. B. zanikol v plnom rozsahu a žalovaná nesúhlasila ani s tým, že žalobca na strane žalovaného ako dlžníka označil iba žalovanú (a nie aj N. B.), keďže dlh prevzali obaja ako manželia. Návrh od začiatku nebol dôvodný bez označenia aj manžela žalovanej ako žalovaného, pre tento nedostatok súd vôbec nemohol konať a mal konanie zastaviť. Žalovaná dodala, že predmetnú pohľadávku zahrnula do BSM, pričom vyporiadanie BSM sa rieši na Okresnom súde Dunajská Streda č. k. 8C 158/2013. Konanie nebolo doposiaľ ukončené. Predmetný rozsudok súdu, ktorý iba žalovanú zaviazal zaplatiť nedoplatok hypotekárneho úveru, nemôže byť zákonný ani dôvodný a nemožno súhlasiť ani s tým, že je právom žalobcu, aby si sám určil, voči ktorému zo solidárnych dlžníkov si bude výlučne dlh vymáhať. Do BSM patria tak aktíva, ako aj pasíva. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu 14.03.2014. V odvolaní uviedol, že OTP Banka Slovensko a.s., ako pôvodný veriteľ a žalovaná, spolu s N. B. uzavreli zmluvu o hypotekárnom úvere č. 028/3002/05HU a následne dodatok č. 1 a dodatok č. 2, predmetom ktorej bolo poskytnutie hypotekárneho úveru v prospech žalovanej a N. B. v sume 16.696,54 eura. Úver bol čerpaný 23.12.2008. OTP Banka Slovensko zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2010 úverovú pohľadávku postúpila na OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság, ktorý následne úverovú pohľadávku postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011 na žalobcu. Úverová pohľadávka v čase postúpenia predstavovala sumu vo výške 18.651,38 eura (istina 16.275,32 eura, úrok 1.982,18 eura, úroky z omeškania 377,38 eura a náklady a poplatky 16,50 eura). Žalobca dosiahol čiastočné uspokojenie úverovej pohľadávky v rámci realizácie záložného práva, ktorým bola zabezpečená pohľadávka ako aj čiastočným plnením zo strany T. B.. K úplnému uspokojeniu pohľadávky však do podania žaloby nedošlo. V súlade s § 511 ods. 1 OZ si žalobca v rámci svojho dispozičného práva uplatnil svoju úverovú pohľadávku iba voči žalovanej. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že žalobca vo svojom návrhu a ani na pojednávaní zostatok dlhu presne nevyčíslil, uvedené sa nezakladá na pravde. Žalobca zostatok dlhu vyčíslil v návrhu na začatie konania zo dňa 12.10.2012, pričom vo svojom vyjadrení k odporu žalovanej ako aj na pojednávaní 13.12.2013 presne vyčíslil aj všetky príjmy, ktorými došlo k čiastočnému uspokojeniu úverovej pohľadávky. V odvolaní žalobca opätovne špecifikoval jednotlivé svoje nároky uplatnené voči žalovanej. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 190,91 eura.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením vyhlásenia termínu rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd poukazuje na správne dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa a v plnom rozsahu sa s nimi stotožňuje. K uvedeným dôvodom ešte dodáva nasledovné.

V prejednávanej veci bolo predmetom sporu zaplatenie istiny 4.183,69 eura s príslušenstvom žalovanou. Žalovaná spolu s N. B. (bývalým manželom) uzavreli dňa 28.10.2005 zmluvu o hypotekárnom úvere spolu s dodatkami č. 1 (23.11.2005) a č. 2 (15.12.2008) s OTP Bankou Slovensko, a.s., na základe ktorých banka poskytla žalovanej a jej bývalému manželovi hypotekárny úver 16.696,54 eura za podmienok stanovených zmluvou. Žalovaná počas konania potvrdila informáciu žalobcu, že úver s bývalým manželom prestali splácať, preto banka pristúpila k realizácii záložného práva a nehnuteľnosť, ktorú za poskytnutý úver kúpili, banka predala v dražbe. Výťažok z dražby nehnuteľnosti nestačil na pokrytie dlhu a nákladov spojených s držbou, preto banka aj naďalej evidovala voči žalovanej a jej bývalému manželovi dlh. Banka pohľadávku voči žalovanej a jej bývalému manželovi postúpila zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.07.2010 spoločnosti OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság so sídlom v Budapešti a táto spoločnosť pohľadávku ďalej postúpila žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.04.2011. Žalobca nadobudol pohľadávku vo výške istiny 4.183,69 eura a príslušenstva pohľadávky vyplývajúceho zo zmluvy, ročný úrok vo výške 5,35 % (článok I bod 3 zmluvy) a úrok z omeškania vo výške 5% ročne (čl. IV. bod 7 zmluvy). Súd prvého stupňa žalobe žalobcu vyhovel, pretože všetky nároky tak, ako si ich uplatnil aj preukázal.

Žalovaná v odvolaní namietala, že v spore nie je pasívne legitimovaná, pretože úver bol poskytnutý aj jej manželovi a preto sa mal žalobca správne domáhať zaplatenia dlžnej časti aj od bývalého manžela, N. B..

Podľa § 511 ods. 1, 2, 3 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Z obsahu zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 28.10.2005 a jej dvoch dodatkov vyplýva, že banka poskytla jeden úver vo výške 16.696,54 eura spoločne obom fyzickým osobám (žalovanej a N. B.). V prípade, ak banka poskytla žalovanej a jej bývalému manželovi počas trvania manželstva hypotekárny úver a žalovaná s manželom si za tento úver kúpili nehnuteľnosť, patriacu do BSM, žalovaná a jej bývalý manžel sa stali voči banke (a následne voči žalobcovi) spoločnými dlžníkmi (tzv. pasívna solidarita alebo solidarita dlžníkov). V súlade s citovaným ust. § 511 ods. 1 OZ je veriteľ oprávnený požadovať aj celé plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka. Akonáhle dlh splní jeden z dlžníkov, zaniká povinnosť všetkých ostatných dlžníkov dlh platiť. Ak jeden z dlžníkov zaplatil viac, ako zodpovedalo vzájomnému pomeru medzi dlžníkmi (v tomto prípade boli zrejme podiely dlžníkov rovnaké), má právo domáhať sa dlžnej

sumy od dlžníka, za ktorého plnil. Názor žalovanej, že žalobca sa musel domáhať nároku od oboch dlžníkov nie je správny, je v rozpore s citovaným ustanovením § 511 ods. 1 OZ. Žalobu podal žalobca správne a mohol sa domáhať zaplatenia celého dlhu len od žalovanej. Ak žalovaná zaplatí žalobcovi viac, ako správne mala (t.j. viac ako polovicu dlhu) musí sa svojho nároku domáhať od bývalého manžela v súlade s cit. ust. § 511 ods. 2, 3 OZ.

V odvolaní žalovaná namietala, že žalobca riadne nešpecifikoval dlžnú sumu. K argumentácii žalovanej nemožno prihliadnuť, pretože nie je pravdivá, žalobca v žalobe, vo vyjadrení k odporu (č.l. 68) a aj na pojednávaní 13.12.2013 (č. l. 80) dlžnú sumu riadne špecifikoval. Žalovaná počas konania, t.j. v odpore (č.l. 64) a vo výpovedi na pojednávaní 13.12.2013 (č. l. 80) nespochybňovala výšku uplatnenej dlžnej sumy. Ak žalovaná nesúhlasila s výškou dlhu, ona musela tvrdiť a aj preukázať, že žalobcovi nie je dlžná sumu, ktorú si žalobou uplatnil.

Z hore uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalovanej, že by rozsudok súdu prvého stupňa spočíval v nesprávnom právnom posúdení veci a preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. Procesne úspešnému žalobcovi priznal uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania v sume 190,91 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu 14.03.2014 á 151,05 eura (z hodnoty predmetu sporu 4.183,69 eura) + 1x náhrada hotových výdavkov á 8,04 eura + 20 % DPH v sume 31,82 eura.

Tento rozsudok bol prijatý odvolacím senátom počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.